

inquietud

PUBLICACIÓ QUINZENAL D'ESQUERRA

Redacció: Plaça Bestiar, 15

Sortirà els dissabtes

Administració: J. Montaña, 70

Preu de subscripció: 250 pessetes semestre

Preu del número solt: 20 cèntims

L'aportació de la joventut

Les generacions formades durant els passats anys de Dictadura han de tenir una influència decisiva en les lluites polítiques i socials que s'apropen, si és que es decanten a intervenir-hi d'una manera personal i activa.

Aquestes joventuts, reduïdes al silenci forçat dels tristos anys passats, difícilment podran conformar-se a solucions conjuminades amb termes mitjos de política pastissera i seran vans i malaguanyats tots els esforços que els benavintats de sempre facin per a encarrillar aquesta potència abrivada cap els viaranys del conformisme i la mansuetut.

Creiem més fàcil que el jovent de vint a trenta anys es desentengui de tota lluita per a donar gust a un instint de menyspreu, individualista i anarquitzant que batega en el seu esperit, abans de subjectar-se a les normes d'actuació que li vulguin dictar determinats polítics.

En aquests dies de relativa llibertat hem pogut veure el radicalisme d'aquestes masses; el seu gust per les idees clares i simples; el seu desig de que, caigui qui caigui, sigui sempre el poble l'únic sobirà dels seus destins.

No tingueu pas cap dubte que és per la pressió dels joves que els polítics experimentats diuen el que diuen i fan el que fan aquests dies apassionants i plens de neguit. Sense la joventut que empeny, la política de l'Estat espanyol seguiria els viaranys tèrbols de sempre.

Tots els ciutadans que vivim dintre les lleis d'aquest Estat corrupte, hem de desitjar que aquesta pressió del jovent segueixi tan ferma com és ara en la protesta i prengui part,

d'una manera serena i eficaç, en les lluites de l'avenir per la causa de la democràcia. La responsabilitat de la seva actuació farà circumspècte el més exaltat i governamental l'anarquista, i la seva tasca serà serena i equànime, com correspon a la seva fortitut espiritual.

Té un prestigi formidable la joventut d'ara: el seu allunyament del camp polític durant el temps de dictadura; la seva abstenció — forçada, és clar — de tota mena de política que ja sabem com gasta l'home més honest.

Una idea negativa uneix ara les joventuts del nostre país: el seu despreci pels homes de la Dictadura; un despreci profund, que agafa tots els qui d'una manera voluntària o bé obligada han ajudat la causa de la tirania, tant si n'han estat servidors fidels i públics, com si han negociat amb ella d'una forma vergonyant i abjecte.

Caldria, però, que aquesta idea de la nostra joventut fós com el punt de partida per a una acció decidida i enèrgica contra tots els caciquismes i totes les oligarquies. Seria de doldre que només servís per a dir quatre paraules corrosives i un reguitzell de penjaments sense transcendència posterior.

E. SARROCA

O la Justícia, o el Poble!

L'honorable ciutadà de Catalunya, Francesc Macià i Llussà, fou segrestat quan de retorn del seu exili, venia disposat a liquidar comptes amb la Justícia.

L'honorable ciutadà de Catalunya, Francesc Macià, venia a acusar, i aquestes acusacions no convenien als que fan de governants.

Francesc Macià té processos pendents amb la Justícia. Els processos pendents de Francesc Macià són dels que honoren l'home. En canvi, des de l'any 23 hi ha

processos pendents amb la dignitat ciutadana, i que no són precisament dels que més honoren. Un d'aquests, la «Llei de fugues». ¿Es que l'autor o autors de la «Llei de fugues» han de lliurar-se de l'acció de la Justícia?...

Fa poc, fou lliurat a les autoritats feixistes el súbdit italià antifeixista Vittorio Imperiale.

Això és el trencament dels deures més elementals d'hospitalitat i humanitarisme. Altrament, tothom coneix el procediment del musolinisme (camises negres, o camises brutes com diuen alguns) amb els seus enemics. L'assassinat de Mateotti n'és una prova evident.

Més tard, s'empresona únicament per suposicions, a Maurin, Arlandis, David Rey i ara darrerament a Helios Gómez.

S'empresonen obrers innocents i s'indulta el Comte del Moral de Calatrava, estafador convicte i confés i rebel en causa criminal.

I ara es comet amb el digníssim ciutadà Francesc Macià, aquest acte indigno i vergonyós.

França ha pres cartes també en aquest afer. La policia espanyola l'entrega a la francesa, als gendarmes francesos, i aquests, per ordres d'uns governants tan dignes com els nostres, actuen de recader (no hi ha dubte que cobraran car el seu servei) i l'entreguen a la policia belga.

La veïna república, en aquest afer, com amb la detenció dels comunistes espanyols efectuada fa poc a les voreres del Sena, amb un tractament brutal i mancada de fonament, ens mereix un concepte tan deplorable com Itàlia i els «Legionarios» del Dr. Albiñana.

Aquest seguit de casos van succeïnt-se, i cada vegada més greus. És necessària, extraordinàriament necessària, l'actuació ferma de la Justícia; del contrari, preveiem l'immediata intervenció del poble.

El poble ha obert ja el seu sumari. Hem de deixar d'ésser Sanxo Panza.

La «Llei de fugues», per als seus autors; i per als delinqüents, governants o no, la condemna que els pertogui.

O la Justícia, o el Poble!

ROBESPIERRE

Despertar

Sorgeixeu del fons dels pobles clams de justícia i de llibertat; clams eixits dels mils i mils de gorges humanes amb ardentia de foc. Els pobles a la fi desperten del son letàrgic produït per la creença en els deus i la por al «làtigo», i el seu despertar és de témer; encara somnolent, i ja fa trontollar els vells pilans en que la Societat avui s'aguanta.

Societat miserable; regentada per institucions que es diuen sagrades, però que en el fons no són més que una casta privilegiada, atrofiadora de cervells; que, vivint de les misèries humanes, ells mateixos les fomenten. Prediquen continuament les doctrines del seu Crist, redemptor, tot amor i bondat, i amb les mans empunyen el «làtigo» per a flagellar els pobles i tenir-los cada dia més sotmesos, més esclaus, com així mateix en nom de Déu beneeixen els canons i els exèrcits que demà destruiran la vida a molts dels seus fills, encara que ell digué que els homes tots són germans.

Però malgrat totes les jerarquies tiràniques, al poble ja no l'enganyaran; per més que s'esforcin aplicant-li cataplasmes per a contrarrestar la rebel·lió, cada dia més manifesta, res no hi poden fer, i si el seu últim recurs és el «làtigo» fiblador, sàpiquen que els pobles també l'empunyan i els desafiaran cara a cara.

M. FABREGAT

Els gossos de can Casaca

Contava un vell que, en sa joventut, els gossos de can Casaca eren el bestiar que la ballava més magre de la rodalia; passaven les nits mirant els estels i de dies mataven les hores caçant mosques. En les nits en que la lluna canviava, encara els gossos no veien que sortia, començaven amb uns lladrucs, que anaven creixent a mida que la lluna pujava, i quan feia el ple, allò era esgarrifós: el lladrar era etern. I quan l'endemà dematí els veïns preguntaven al pagès de can Casaca què tenien els gossos que cridaven tant, contestava:

—Senzillament, quan surt la lluna, els gossos es creuen que és un pa de nou i no s'en saben avenir que no el puguin haver.

En la societat passa quelcom semblant. Hi ha éssers que criden criden i avalo-

Francesc Macià

Defensors que denigren

Fa dies que la premsa va plena de l'afer Macià. Denúncies, protestes, mítings (que no es permeten), articles, telegrams... I els responsables, com si sentissin ploure. Es veu que encara confien en el masellisme del poble, entrenat pels set anys de dictadura, i creuen que no vindrà d'una turpitud més.

Es que la justícia, la dignitat i la vergonya són coses innecessàries per a regir els destins d'un poble?

Es que totes aquestes coses sols s'han de posar en vigor quan es presten a afavorir determinades persones i llurs interessos, i en canvi quan poden emparar l'enemic que clama justícia s'en pot prescindir com si fossin creades per a ús particular?

***

Per comble d'ofenses, havem vist protestar de l'atemptat contra En Macià, individus i certa classe de premsa que hauria de caure'ls la cara de vergonya, puix ells són, més que ningú, els responsables de que aquestes coses siguin possibles. Si la dictadura en el seu adveniment no hagués trobat aquesta classe de genteta disposada a secundar-la i emparar-la amb els *bons* fins que tots havem tingut ocasió de constatar per un espai de temps prou llarg, ni Francesc Macià hauria estat mai atropellat (ni ell, ni tants d'altres) ni els centenars de lluitadors de tots els camps haurien provat l'amargura de l'exili, ni les pressions haurien engolit tants de presos polítics i socials, ni de les tombes s'aixecaria aquest clam de venjança que eixorda a qui té sentits.

Policia indígena! Podeu dir-vos el mot que més us plagui: autonomistes, liberals, republicans... és igual; però el poble no us oblida i sap prou bé el mot, l'únic mot que us mereixeu.

V. PI

ten. Qualsevol creuria que el món s'acaba i tot plegat res. Senzillament, és que s'els escapa el pa de nou que podriem dir; quelcom semblant a aquells infeliços animalets. Passaven tot el sant dia ajassats per aquells cims i es queixaven de que la lluna, transformada en un pa, no se'ls posés a tret de boca.

De la Religió

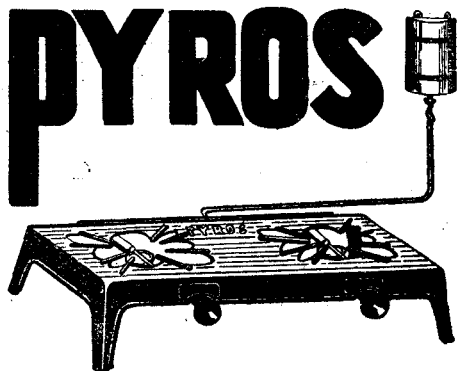
Heu-vos ací la definició del que és religió, feta per alguns homes cèlebres:

Per Sèneca, la religió és conèixer a Déu i imitar-lo; per Kant, és conèixer nostres deures com si fossin manaments divins; per Compte, és el culte de la humanitat; per Bain, és un compost de ternura, de temor i de sentiment del sublim; per Hegel, és el coneixement adquirit per l'Esperit finit d'ésser existència, com Esperit absolut; per Huxley, és l'amor a la ètica ideal, és el desig de realitzar aquest ideal en la vida; per Carlyle és el que l'home creu i té en el cor i reconeix per cert en ses relacions essencials amb l'Univers misteriós; per Gaietà Negri, és la protesta de l'ànima humana contra les inexplicables injustícies del món; per Feuerbach, és el conjunt de les il·lusions i de les creències que l'home s'ha format a propòsit del sobrenatural; per Mill, és el moviment poderós que dirigeix les emocions i els desitjos vers un objecte ideal, quina excel·lència suprema i la justa superioritat sobre els demés objectes egoistes del desig es reconeixen; per Benjamí Constant, és el resultat de les necessitats de l'ànima i dels esforços de l'intel·ligència; per Royer Collard, és el comerç de la Terra amb el Cel; per Proudhon, és el respecte de l'humanitat idealitzada i adorada per si mateixa baix el nom de Déu; per P. Leroux, és el sosteniment de tot el que sofreix contra tot el que domina sobre la terra; per Müller és una facultat mental que, independent dels sentits i del raonament (fins contrariant a ells) fa l'home capaç de comprendre l'Infinit baix diferents noms i de diferents maneres...

SENS CASACA

No, senyors; no. Es una veritat com un temple allò de «guanyaràs el teu amb la suor del teu front». I després de tan ben afanyat, no s'ha de baladrear, ni s'ha de fer el pallaso per a fer mèrits. La vida és massa sèria, perquè després encara ens quedin ganes de fer de comparsa.

CUCH

Cuines a gas de gasolina

Netedat - Economia - Comoditat
Inexplosibles

Demostracions pràctiques a casa del representant per a Granollers y comarca

Pere Iglesias : Plaça Bestiar, 15
(MÀQUINES SINGER)

inquietud a l'aquavit

Es el de menys

En el Ple de «la màxima emoció», després que el Sr. Boèt va llegir la memòria presentada pel Sr. Rossell i ens encolomà aquell paràgraf tan bonic defensant la seva honorabilitat, s'aixecà el Sr. Pagès dient: «Perquè el Sr. Boèt, que d'una manera tan digna ha defensat la seva honorabilitat...» Però el Sr. Boèt, que anava per feina, l'interrompé dient: «Res, home, res; això és el de menos.»

Joc de lletres

En la mateixa sessió vàrem comptar que entre el Sr. Boèt i el Sr. Pagès repetiren almeny vint vegades per barba el mot honorabilitat. I, cosa estranya, no s'entrebancaren mai. ¡Tan fàcil com és una reliscada!

Lapsus lingüe

En canvi, el Sr. Pagès, en el mateix ple i abogant perquè no es pagués el cupó trimestral de l'emprèstit digué: «No hi ha dret que els interessos de la ciutat es vegin amenaçats per la corrua d'impostos que reportarà aquest pagament, cosa que sempre repercuteix a menguar els jornals de la classe oprimida.»

Nosaltres suposem que volia dir oprímida.

I, en quant a l'emprèstit, creiem que és una carga insuportable. Ara, que també desitjaríem saber en quina llista de protesta va firmar.

Augment

Als alferes i tinents de l'exèrcit els han augmentat el sou. Fa poc temps que també s'augmentà el dels capitans, comandants, coronels, etc., etc...

El govern, amb el canvi de règim de censura, sistema de denúncies i recollida d'exemplars demostra plenament que anem de dret camí de la normalitat.

La «Veu» de la Lliga

Els senyors de la plaça de la Cucurulla, com que per l'única cosa que han vingut al món és per fer eleccions i enredar la boga, l'altre dia tingueren la gosadia d'afirmar que la protesta de la premsa catalana en el cas Macià no era més que tirar aigua al seu molí en vistes a les properes eleccions.

«La Veu de Catalunya» i l'«A. B. C.», de bracet. Aquestes coses no sorprenen a ningú; al cap i a la fi són de la mateixa espècie, però amb diferents collars.

D'interès públic

En vista dels èxits assolits arreu pels «Chicos del Albiñana», sembla que hi ha el propòsit de constituir un grup en nostra ciutat.

Nosaltres anticipadament sabem els individus que poden formar-ne part. Qui vulgui la llista, que passi per la Redacció.

La vorera dels frares

Creiem necessària la construcció immediata de la vorera que comprèn el casal dels frares i un magatzem que llinda amb dit casal. Encara que sols sigui en atenció a les parroquianes — no del magatzem, eh?—. En cas contrari, els dies de pluja hauran de tancar la botiga.

Greix

El Sr. Cambó ja està més bé, fins ha augmentat set quilos.

¿Set kilos? Un per cada any de dictadura.

En el pròxim número publicarem la nostra informació i opinió sobre l'assumpte del Col·legi de Segona Ensenyança, puix creiem que els esdeveniments s'hauran desenvolupat i faran necessari que nosaltres hi intervinguem.

Retallant

«El Día Gráfico» del dia 9 porta una informació dels sucesos de Màlaga, de la qual retallem el següent paragraf: «La pareja que le acompañaba disparó al aire y al rebotar los proyectiles resultaron heridos dos obreros ferroviarios.»

Pel que es veu, l'aire de Màlaga és d'una densitat tal, que fins obliga a rebotre els projectils. El mateix cas que a Covadonga.

Conversa caçada al vol

—Sí, home, sí; a més de totes les plagues que tu vas enumerant, n'existeix una altra més tòxica que pocs s'en donen compte i que la Rússia Soviètica ha combatut amb energia.

—¿...?

—No; no és pas la cocaïnomania, ni la opiomania, ni la morfínomania, ni...

—Acaba, doncs: ¿Quina és?

—La Deïomania.

—¿...?

—Sí; aquesta mania, que té tants adeptes, de pendre cada dos per tres Nostre Senyor.

Una anècdota municipal

Un amic ens conta que en un ple del nostre Ajuntament, en fer ús de la paraula el Sr. Aymerich s'oi un crit del públic de: «¡Que calli en Trompa!» La sessió continuà fins a la fi sense cap més incident; però a la sortida aquest conseller preguntava als seus companys de consistori: «¿Què volia dir aquell que cridava: Quien calla otorga?»

Cambis

El Govern del general Berenguer ha dictat un R. D. canviant l'uniforme de l'exèrcit implantat pel seu antecessor Primo de Rivera.

Així és que els soldats no portaran boina; cosa que per als nostres pares sobre tot, serà molt celebrada, puix que tots sabem el mal record que els suggereix aquesta espècie de bolet verinós.

L'estudi ha estat per mi el sobirà remei contra els enuigs de la vida, i no he tingut mai cap pena que una hora de lectura no hagi esvaït.

MONTESQUIEU

RÓTULS CRISTALL

Papers de fantasia

Especialitat

en imitacions de

marbre i fusta

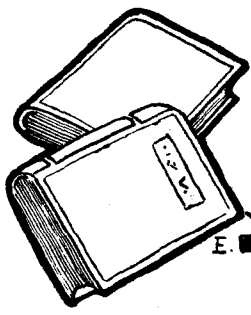
Miquel Soto

PINTOR DECORADOR

PREUS ECONÓMICS

Carrer de Girona, 96

GRANOLLERS

del nostre arxiu

...Però queden els pobles

Es congènit, en l'humanitat, el presagiar la perpetuïtat d'un règim davant una època d'estancament del progrés. D'aquests presagis en treuen partit els retrògades, reaccionaris i defensors del present, per tal de negar tota possibilitat d'enderrocar el món capitalista que ens endogala.

No és cap novetat creure inapelable i, com a conseqüència, infinit un sistema de vida social, sobre tot per aquells que representen la part dominadora del règim imperant.

Així ho cregueren les dinasties faraòniques, que per tal de perpetuar sa casta aixecaren les gegantines piràmides, no restant cap més record d'aquells monarques que aquelles immenses moles de granit.

També Alexandre, foll amb la conquesta del món, exclamà: «Oh, Déus, a vosaltres el cel, a mí la terra!». Als trenta tres anys una bacanal el matà; sis anys més tard havia desaparegut l'últim rastre de la seva família, assassinada.

Així, més tard el cessarisme, somniant amb el domini del món, no aconseguí més que atreure's l'odi dels països atropellats, que, un cop reaccionats, l'atacaren, fent-lo passar a l'història.

D'igual sort, la noblesa migeval, alegant el dret diví, pretengué ésser eterna com els seus mateixos déus, quan els sorprengué la revolució francesa, fent-los veure que tenien de morir en la guillotina, el mateix que vils plebeus.

Tots els grans dignataris van desaparèixer.

Totes les altes castes i jerarquies van soterrar-se en l'oblit.

Totes les monarquies i imperis van enfonsant-se amb estrèpit.

Tot va passant, a l'igual que una processó: la magnificència de la pompa, l'arrogant aristocràcia, el feudalisme superb... Tot va esfumant-se del si de les societats com se mereix, per anacrònic, arcaic, injust, cruel i inhumà; però, per

sobre de tot, suren els pobles amb ànsies de justícia i llibertat.

Sols són els pobles els únics que tenen dret a ésser eterns. Perquè ells són com l'essència, la substància de la societat. Ells, sols ells, són els creadors de tot l'útil, bell i gran que en el món existeix avui. Si el poble desaparegués, representaria l'absència de tota riquesa social.

Són els pobles els que aixecaren les famoses piràmides de l'antiguitat.

Són els pobles els que aixecaren els agüeductes migevals.

Foren els pobles els que extingueren la tupida xarxa de ferrocarrils i establiren la navegació al vapor.

Foren els pobles els creadors de la puixant indústria moderna.

Res de tot això ho creà la casta.

Res de tot això ho produí la noblesa.

Res de tot això fou parit amb dolor per les jerarquies i dignitats.

Tot el que existeix de grandios, útil i meravellós, no està avui en mans dels treballadors productors. Tot el realment gran, útil i meravellós, està en possessió d'una sola classe: del capitalisme burgès, hereder ilegitim de les castes dignatàries de l'història.

Aquesta nova casta, com totes les que la precediren del seu gènere, preten ésser eterna. ¿Serà justa la pretensió?

El capitalisme burgès, usurpador d'avant passats usurpadors, és l'hereu de tots els crims dels seus ascendents. Del cessarisme hereda la crueltat; del règim feudal, la seva fam d'acaparar la riquesa social; de l'autocràcia despòtica, la seva supèrbia per a humiliar els vençuts, i la civilització d'avui l'affligeix amb vicis i plagues que foren totalment ignorades dels seus avantpassats.

Una casta folla d'autoritat, frapada per l'afany del lladrocini, malmesa fisiològicament per tots els càncers socials, no pot ésser eterna, ni tan sols duradera. El mateix que els despòtics tirans, acaaparadors de tota llei i degradats socialment, el seu reialme no és d'aquest món.

Atila, el flagell dels pobles, acaba son poder a Trajano.

Una vil i plebea forca posa punt final als dies de la realesa en la persona de Carles I, amb tota la seva sang blava.

Napoleó, pretendent d'una República Universal, acaba sa vida en una illa deserta.

Es el poble qui acaba amb totes les opressions, amb totes les tiranies (encara que sien d'opereta); és el poble qui en nostres temps acabà amb el poder dels Hohenzollern, Habsburg, Leguía, Irigoyen, etc., etc., com així mateix acabarà amb la del modern Atila italià; és ell qui soterrarà el capitalisme actual, responsable de tots els crims presents i hereu dels del passat règim gastat, que igual que els altres, son reialme no és d'aquest món.

Dinasties, cessarisme, castes, jerarquies, imperis, dictadures, democràcies, burgesies, etc., tot, tot desapareix per anacrònic, arcaic i gastat, però queden els pobles, que són l'essència, la substància de la societat i que sempre, en el moment degut, tenen la paraula i l'acció per enderrocar tot el passat, tot el perdut, tot l'inservible...

JOSEP ARTURO

Transcripció d'AMIC

La meua enhorabona

Un periodista barceloní, Eduard Sanjuan, ha acabat la carrera de Dret; un altre periodista està per a acabar-la: Angel Samblancat. Heu-vos ací dos noms que han acompanyat totes les campanyes de justícia; heu-vos ací dos advocats oficials nous de trinca després de molts anys d'esser-ho ja de temperament, defensant tots els injustament perseguïts, tots els lluitadors caiguts, tots els idealistes derrotats.

Dos periodistes virils, dos periodistes de lluita, l'un ha acabat la carrera i l'altre l'acabarà, n'estem segurs, és una voluntat de ferro; els dos han alternat el treball diari, els empresonaments i les deportacions, amb l'estudi; l'un ja ha vençut, l'altre vencerà.

L'enhorabona, amic Sanjuan; endavant, company Samblancat! Que el vostre verb sigui el fuet que frapi als causants de tanta injustícia, com ho fa la vostra ploma; que el vostre bufet sigui el complement de la vostra obra; que l'advocat no eclipsi el periodista romàntic i generós, defensor de tota causa noble i justa.

V. MAS

GRANJA MARINETTE

Parets-Llissà

Despatx a Granollers

Carrer Clavé, 17

Se serveix
a domicili

Venda de llet en ampolles precintades a 70 cènts. litre

Llet d'una sola vaca, sempre la mateixa, per a aliment de nens i de persones delicades de salut

Llet pasteuritzada

Ous del dia

Se serveix
a domicili

Politiqueig

Si la majoria dels individus que ens interessem per la política i les qüestions socials fem memòria del nostre passat, constatarem un fenomen evolutiu que ens ha portat a certs canvis més o menys considerables i fins a moments de dubte o desorientació, deguts a la manca absoluta d'una actuació política esquerrista i noble, en el bon sentit de la paraula, que indiqui a la joventut la seva missió.

Com a conseqüència de la situació creada durant la primera dictadura, i abans, sols n'ha sortit el rebentament dels homes que avui haurien d'ésser els nostres guies i l'ambient caòtic desfavorable a ells mateixos, però també a nosaltres. Examinat aquest cas sense l'influència de passions ni personalismes, hom arriba al convenciment que tenim necessitat d'adaptar un programa que estimuli les nostres aspiracions.

Acceptat aquest programa (polític, tant se val) i a mida que el temps transcorre, ens anem convenent de l'insuficiència del mateix, sobre tot pel que fa referència als problemes obreristes, i aleshores ens adonem que sols podem treballar per obtenir-lo i servir nos en un cop implantat, com a plataforma per a noves conquestes.

Naturalment que aquestes reflexions són filles del punt de vista polític-obrer, però polític a la fi, que és tal com jo penso, i accepto les consideracions que ens ofereix en un article del número passat d'aquest periòdic, l'amic E. Sarroca.

Jo us prego que continueu la tasca que es fa tant necessària en els moments actuals. Quant a donar els primers passos pel camí de la política i començar a actuar, uns quants amics ja ens hem trobat que s'ens ha demanat la nostra opinió en diferents assumptes i sectors, tant amb caràcter individual i privat, com col·lectiu i amb elements diversos. M'interessa fer ressaltar que en aquells moments, tots els amics que aludeixo, o quasi tots, ja pertanyem de fet a organitzacions polítiques d'esquerra i alguns al sindicalisme.

De les entrevistes abans dites, sempre n'hem sortit tal com hi hem entrat: amb completa independència de criteri, no

deixant-nos lligar per ningú, i quan d'això s'han convençut certs elements, no s'ho han pogut acabar.

Un d'ells trobava un company nostre i l'hi deia: Això ho feu molt malament; tots els liberals hem d'anar units.

Un altre: *Bueno*, això s'ha d'acabar. Hem de fer tota una cosa. De torrisme ja no se n'ha de parlar més.

I així s'han anat succeïnt diferents provatures sense resultat, fins arribar a denunciar-nos com a dolents a certes personalitats de l'esquerrisme de Barcelona, que encara que cap tracte no ens uneix amb ells a la majoria de nosaltres, ens mereixen el més gran respecte, admiració i simpatia.

I, sabeu que els han dit de nosaltres; no de tots? Doncs, tots els penjaments reaccionaris; com frares carlins, etc., i no sé si HARMANUS i tot!... Tot perquè no volem creure, i procedim, alguns de nosaltres, d'escoles i estaments religiosos.

I jo pregunto: ¿l el fill d'En Sánchez Guerra, el de l'Ossorio, En Miquel Maura i l'Alcalà Zamora? ¿l l'exalumne dels maristes de Sarrià, En Pere Mateu i l'ex-seminarista Samblancat, i tants i tants d'altres?

Jo sols veig en ells l'actitud evolutiva i ascendent en el sentit esquerrista de l'home que tard o d'hora sap deixar enrera tot el caduc, anant-se obrint pas de cara al progrés sense contradir-se.

Diferent de vosaltres, amics, que ens voleu fer de mestres i ens volieu fer renyar. Sort que us podem aplicar aquell refrany: Anàveu per llana...

Republicans i de la U. M. N. en un mateix dia!...

Liberals de tota la vida, inclús algun separatista, i tots de la U. P!...

Deixalles del despotisme passat, no ens renyeu!

Menja-capellans adeptes a un govern de força i clerical. Això és com qui cria conills pel gasto de casa.

Ara sols us manca la reparició d'una divinitat, Alà, per exemple, i que us digui:

—Fills meus, feu vos *legionarios*, per un bé del país, per un bé de Granollers, per un bé de la Cultura... I per un *be negre*.

GABRIEL SABATÉS

La Festa del Llibre a Granollers

La Diada del Llibre d'aquest any es pot dir, per dades recollides directament dels venedors, que ha estat un èxit i un èxit superior a l'any anterior.

Més, s'ha de tenir en compte que, en dir un èxit, no volem ni suposar que s'hagi arribat quantitativament ni de bon tros on creiem que un poble de deu mil habitants pot arribar.

No som gaire afeccionats a les estadístiques, però si trèiem el percentatge aproximat d'habitants pels volums venuts ens cauria l'ànima als peus, i sobre tot si comparavem els volums venuts pels granollerins que poden adquirir-ne, i en dir poden, no ens referim en exclusiu al sentit pessetes.

Aproximadament es vengueren, entre les cinc cases que es dediquen a la llibreria, uns 600 volums.

Amb tot, convinguem que, baix el punt de vista comercial, els nostres llibreters es poden donar per satisfets.

***

El llibre que ha assolit major venda ha estat la traducció al català de l'obra «Ghandi», de Romain Rolland. Hi contribuïm indiscutiblement, més que cap altra causa, el pròleg de Francesc Macià.

L'han seguit en ordre les obres de les Edicions Proa, les novel·les de Blasco Ibáñez, les obres de Vargas Vila, «La batalla de Prats de Molló», de Fontbernat; «Per l'altra concòrdia», de Bofill i Mates; les novel·les del doctor Roig i Raventós. S'han venut també un nombre molt important d'obres de sociologia, les edicions populars de la casa Sopena, Diccionaris, obres científiques i d'Història.

Ço que val a dir que, si no en la quantitat, almenys en la qualitat havem excel·lit.

***

Creiem que seria convenient que, en el proper Abril, quan es vagi a la celebració de la Diada del Llibre, es fassi una propaganda anticipada per mitjà de cartells i anuncis de tota mena, puix és necessari que el públic no es vegi sobtat pel primer avís amb l'aparició de les parades de llibres. Es convenient fer-li desitjar per anticipat aquesta festa, fins que hagi arrelat en els seus costums i prengui el caire de gran Diada —V. P!

Confiteria
Patisseria
Queviures

LA PALMA

BAR
Café Express

Especialitat en pastes per al Te * Extens ▲ SANDWICHS * SODES * XAMPANYS
assortit en bosses i caps de luxe per a regal ▼ I VINS DE TOTES MENES

Successors de Quirse Masana

Doctor Robert, 11 i 13

GRANOLLERS

Comentant un Edicte

EDICTO

«En cumplimiento de lo que previene el Reglamento Orgánico del Instituto de Estudios Superiores (Colegio Municipal de Segunda Enseñanza y Escuela de Oficios e Industrias) se pone en conocimiento de cuantas personas pueda interesarles que desde el día 10 al 30 del corriente, ambos inclusive, podrán solicitarse las BECAS que, para los hijos de familias que teniendo méritos reconocidos sean merecedores de tal distinción honorífica, viene concediendo cada año el Ayuntamiento.

Las condiciones que deben reunir los escolares que deseen alcanzar esta distinción, se las comunicarán en la Secretaría del Colegio todos los días, de 11 a 13 y de 19 a 20.

Lo que se hace público para conocimiento de los vecinos de la ciudad.

Granollers, 6 de septiembre de 1930.

El Vocal delegado del Patronato
ANTONIO CUNILLERA»

Quan hom llegeix aquest edicte veu tot seguit l'embrió d'una Escola Unica, però solament en embrió, puix, si bé dona dret a que tot individu capacitat, pobre o ric, pugui assistir a les aules del nostre centre d'ensenyament secundari, no faculta a seguir una carrera al que

no compta amb cabals suficients per a poder satisfer les despeses de vestir, manutenció, llibres, matrícules, viatges a la capital en època d'exàmens... Ja veiem, doncs, que no solament de lliçons viu el nostre estudiant. En certa ocasió tinguérem ja l'avinentesa, amb motiu d'una festa del mateix Col·legi de Segona Ensenyança, de sentir per veu autoritzada, que fins la concessió de matrícules gratuïtes a l'Institut de Barcelona, no resolien cap problema i cità el cas de que, amb tot i fer molts anys que el govern les tenia concedides per als nois de cases necessitades o de famílies nombroses, ningú no les sol·licitava.

Nosaltres voldríem que dominés en nostra ciutat i nació d'una manera absoluta l'esperit de l'Escola Unica o Liberal, com en diu el líder d'Acció Republicana a casa nostra, quin esperit es troba sintetitzat en el lema de la mateixa, de que tots els infants neixen iguals en drets, i és la que vol en una mateixa aula i en una mateixa taula escolars rics i pobres; la que no valora l'intel·lecte i sentiment de l'individu per la seva posició social o econòmica; la que vol que es desenrotllin com a cosa pertanyent a la societat aquest intel·lecte i sentiment dels ciutadans. L'Escola Unica, vol la barreja integral de rics i pobres en el cultiu de la intel·ligència. Vol que els rics vagin a

Helios Gómez ha estat detingut i empresonat governativament pel sol fet de tenir per companys uns estudiants.

inquietud

Publicació quinzenal d'esquerra
Compreula! Llegeula! Propagueula!
Es de venda a la Parada de Llibres
GURGUÍ

l'aula dels pobres, i no com ara, en que solament és tolerat qualche pobre en les aules dels rics.

I dic tot això, perquè, si bé l'esperit de l'edicte que suara comentàvem és admissible, no és suficient, com el temps ho ha demostrat amb fets palpables a la Direcció del Col·legi Calen beques; però beques que, en concedir-les, hom es recordi de que no solament de lliçons viu l'home.

JOAN MONTAÑA

CRÒNICA

El proper divendres, dia 17, a la nit, i en el local de La Unió Liberal, Valeri Màs donarà una conversa en veu alta, fent una exposició de l'afer del Col·legi de Segona Ensenyança, baix el títol de «La meva personal impressió en l'afer de l'Institut d'Estudis Superiors».

□ □

El Foment de la Sardana ha tramès al President del Consell de Ministres el següent telegrama:

«Excm. President Consell Ministres. — Madrid.

Foment Sardana Granollers protesta

SABATERIA ROMAÑO

Especialitat en
Calçat a mida

Miquel Ventura

GRANOLLERS
Plaça Constitució, 30

Construcció i Venda de MOBLES

RAMON POUS

Plaça Capità Ostàriz, 1

Visitar aquesta casa, és comprar
Garantia en els treballs d'encàrrec

Ferreteria d'A. Guinart i Rocabert

ACCESSORIS
per a la
Indústria
tèxtil

Polítxes : Daus : Moles : Calibrats : Tacs : Tira-
tacs : Corretges : Unions per a les mateixes

♦♦♦

Representant exclusiu de les màquines d'escriure de fabricació nacional

“Silkoiil”
Olis i
Grasses
Valvolina

“Olivetti”

enèrgicament indigna atropell comès figura honorable Macià. Acte sense precedents història civilització. Consell directiu: Busquets, Pagès, Font, Corbera, Castellsagué, Castany, Farrés, Atsuara, Illa, Pujol, Fusté.»

I altre telegrama a:

«Francesc Macià.—Brusel'les.

Complint acord Consell directiu Foment Sardana Granollers hora enviar protesta Govern; us envia cordial salutació, desitjant poder-vos tenir ben aviat nostra companyia. — President, Busquets; Secretari, Font.»

Així mateix La Unió Liberal trameté el següent:

«Presidente Consejo Ministros. — Madrid.

Por acuerdo Junta Directiva Unión Liberal de Granollers, protestamos atentado cometido en figura honorable Macià.—Presidente, V. Más.»

També INQUIETUD cursà el que segueix:

«President Consell Ministres. — Madrid.

Reunida Redacció periòdic INQUIETUD acorda protestar enèrgicament pel segrestament comès en la persona del venerable Macià.—El Director, P. Iglesias; Administrador, Pedragosa.»

DE CASA NOSTRA

El passat diumenge tingué lloc, en el nostre teatre, la celebració del 29 de setembre de 1868, data de la revolució i destronament d'Isabel II.

Feu ús de la paraula, presentat per En Pere Iglesias, qui presidí l'acte, l'orador Jaume Ventós, del «Partit Republicà Català», qui en to vibrant i paraula fàcil exposà fets d'aquella època i de la present, justificatius d'un canvi de règim contagiament al públic, que l'aplaudí pel

Carboneria de Frederic Gera

Despatx: Bisbe Grivé, 37

Magatzem: Barcelona, 139

En aquesta casa trobareu tota classe de Carbons Vegetals i de Cok

REPARTIMENT A DOMICILI

seu entusiasme i la seva fe en la República.

El culte advocat J. Lluís Pujol i Font, no tan fogós però sí amb mètode d'exposició digne del seu títol i al to de conferenciant, desgranà un seguit d'idees i de fets, fent història especial de la dictadura de Primo de Rivera, de la qual explicà casos particulars dels que no deixen lloc a dubtes de l'alta responsabilitat de que estan regits i que fan més necessari aquest canvi de règim que tots anhelem. Acusà amb fets i proves concretes i amb valentia. Fou molt aplaudit.

Pere Iglesias demanà al públic un aplaudiment per Francesc Macià i que a l'ensem patentitzés la nostra protesta per l'atemptat portat a terme en la persona del venerable ancià.

Seguidament fou posat en escena, per l'agrupació «Art Dramàtic» de Sant Andreu, el drama d'Ignasi Iglèsies, «El Cor del Poble».

Felicitem calorosament aquest grup d'aficionats artistes que saben posar una obra en escena tal com uns professionals.

Ja anuncieu a INQUIETUD?

Durant el present mes d'Octubre tindran lloc dues conferències, una a càrrec del director de «Solidaridad Obrera», J. Peiró i altra pel líder comunista, Joaquim Maurin.

© © ©

El proper dimecres donarà una conferència en veu alta exposant «El seu punt de vista particular sobre l'afer de l'Escola de segona ensenyança», En Valeri Mas.

© © ©

La Junta Directiva, en l'última sessió acordà adherir-se a la Conferència d'Esquerres Catalanes que tindrà lloc a la capital a últims d'aquest mes.

© © ©

Dijous passat havia de tenir lloc un acte pro-cultura, relacionat amb l'Institut d'Estudis Superiors i que no es celebrà per malaltia d'algun dels oradors que havien de fer ús de la paraula.

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Telèfon 23 : Granollers

Pompes Fúnebres "La Victoria", S. A.

Aquesta Empresa s'encarrega de tota classe de serveis funeraris, ajustant-se a les disposicions senyalades per la Llei de Sanitat

Tots els serveis són realitzats amb tota cura i promptitud i a preus més reduïts que no en cap altra funerària

Te a disposició del públic varis Autos Cotxes fúnebres marca «Hispano» per al trasllat de restes mortals

Extens assortit de Corones

Pensaments * Cintes * Creus * Àngels i altres objectes funeraris

Servei Permanent

Carrer de Barcelona, 30

Telèfon 115

GRANOLLERS

**Demaneu sempre
Sempre!...**

Cervesa Damm

Orange Crush

Ah...!

i Gaseoses CLOTET

GRANOLLERS

Plaça Guimerà, 20 : Telèf. 74

Vda. de Joan Montaña

Anís La Perla del Vallès

ALCOHOLS

ANISSATS

LICORS

J. Montaña, 72 : Telèf. 53 : Granollers

LA DONA ELEGANT

vesteix a l'acreditada

CASA MONTAÑA

Plaça Constitució, 36

Crespons: Llanes

Sueters de Seda

i totes les

Novetats per a la present temporada